

ARNO EN ANDRÉ

Een spannend toneelspel in twee delen

door

CHRISTINE MOONS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ARNO EN ANDRÉ** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **CHRISTINE MOONS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot 2024/0220/005

ISBN 9789038517292

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be

info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel

www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoeringen) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes. Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 3 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(2 heren)

ANDRE, zestiger, barman. Hij is verzorgd maar net als de bar vergane glorie. Aan zijn kledij is dat duidelijk te zien.

ARNO, een jaar of vijf ouder dan André. Hij is onverzorgd en draagt armoedige kledij.

DECOR

Een donkere nachtclub, vergane glorie. Het is vrijdagavond maar er is geen volk, helemaal niemand. Achter de bar staat een oudere man. Er klinkt muziek uit de jaren tachtig.

EERSTE DEEL

(André staat achter de toog in een verlaten nachtclub. Hij poetst de al propere glazen op. Er klinkt luide muziek uit de jaren tachtig. Hij kijkt regelmatig op zijn horloge, is duidelijk verveeld. Plots vliegt de deur achter zijn rug open. Arno komt binnen en schiet in de lucht. Brekend glas achter de toog.)

ARNO: *(Brult)* Iedereen op de grond en de muziek uit! *(ziet dat er niemand is.)* Waar...? *(loopt dreigend maar verward door de ruimte.)* De muziek!

(Arno doet teken naar André, die de muziek veel stiller zet)

Zijt gij hier alleen?

(André knikt.)

Stem verloren?

(André schudt zijn hoofd.)

Waar is iedereen? Wel?! Gaat ge nog antwoorden?! Ik herinner mij toch dat gij vroeger wél manieren had. Waar is iedereen?!

ANDRE: Er is niemand.

ARNO: Niemand? Het is verdomme vrijdagnacht. Het zou hier stampvol moeten zitten.

ANDRE: Ik weet het.

ARNO: Ge weet het. Waarom doet ge er dan niks aan?

ANDRE: Ik ...

ARNO: Laat maar zitten, uw antwoord interesseert me toch niet. Zit er nog geld in de kassa? Kom, geef dat maar hier.

ANDRE: *(doet onhandig de kassa open en haalt er een paar briefjes uit. Hij legt ze op de toog voor Arno)* Er is niet ...

ARNO: Is dat alles?

(André haalt het kleingeld uit de kassa en legt dat op de toog. Arno gooit het woest weg.)

Daar ben ik niets mee. Een whisky. Een goede whisky.

(Opnieuw doet André wat van hem gevraagd wordt, nog steeds trillend op zijn benen.)

Ik had moeten weten dat dit een fiasco zou zijn. Als gij er bij betrokken bent, loopt het altijd slecht af. Da's altijd zo geweest. *(neemt een flinke slok)* Bijvullen. En neem zelf ook een glas.

(André gehoorzaamt en zet een tweede glas op de toog. Hij blijft een eindje van Arno af staan.)

Drinkt ge niet meer of wat? Als ik zeg dat ge ook een glas moet pakken, is het de bedoeling dat ge er iets inkapt en drinkt. Vooruit. Drink. Drink zeg ik!

(Aarzelend komt André dichterbij, vult zijn glas en nipt er van.)

Verdomme, André. Niet doen alsof, drinken!

ANDRE: Ik heet Robert.

ARNO: Robert? Sinds wanneer? Waarom?

ANDRE: Omdat dat mijn naam is.

ARNO: Zever niet. Wat voor een naam is dat nu, Robert.

ANDRE: Gewoon. Robert. Dat is toch een normale naam.

ARNO: Komaan, André. Doe niet onnozel.

ANDRE: Iedereen noemt mij ... niemand zegt ... hoe kent gij mijn naam?

ARNO: Ziet ge wel. André.

ANDRE: Vroeger. Nu heet ik Robert.

ARNO: Geen gezever. Ik noem u André, oké?!

ANDRE: *(berustend)* Ja zeker.

ARNO: Op dit uur zou het hier vol moeten zitten.

ANDRE: Ja. Normaal is het ...

ARNO: Weet ge hoe dat komt?

ANDRE: Nee.

ARNO: Nee? Ha nee, want als ge het wist zou het hier wel vol zitten. Ik zal eens zeggen hoe dat komt. Dat komt door die muziek. Kiest gij die?

(André knikt bedremmeld)

Niet moeilijk dat er geen volk is. Dat is toch niet meer van deze tijd?

(Nu haalt André zijn schouders op)

Ge moet uw schouders niet optrekken. Dat is niet belangrijk, of wat, dat er volk komt?

ANDRE: Natuurlijk wel. Maar ...

ARNO: Maar wat?

ANDRE: De mensen komen naar hier omdat ze die muziek graag horen.

ARNO: O, ja *(Sarcastisch)* Ik zie hoe graag ze het allemaal horen. André, komaan, wie komt daarvoor nu naar hier?

ANDRE: De mensen.

ARNO: Welke mensen, verdomme!? Het is hier zo leeg als uw hoofd.

ANDRE: *(beledigd)* Ge zou verschieten moest ge weten hoeveel mensen speciaal voor die muziek naar hier komen. Ze komen me er zelfs voor bedanken.

ARNO: Hoort ge zelf eigenlijk wat voor onzin ge uitkraamt? U komen bedanken? André, als ze er echt zo blij mee zouden zijn, zouden ze het voortvertellen en zou het hier stampvol zitten. Snapt ge dat dan zelf niet? Allez, vertel het eens. Wie zijn die mensen die hier speciaal voor de muziek naartoe komen?

ANDRE: Wel, euh, mensen zoals ... ja, iets oudere mensen hé. Er zijn er zo een paar...

ARNO: Ha, daar hebben we het. Een paar. Een paar, André. Daar zijt ge niks mee. Uw club kan toch niet draaien op "een paar" man. Die verteren toch niks.

ANDRE: Ja, maar ....

ARNO: Stopt met zeveren en zet iets anders op.

(André gaat onder bedreiging van het pistool naar de muziekinstallatie. Hij kiest een andere lijst. Het blijft even stil, André kijkt bezorgd om naar Arno.)

Wat is dit nu weer?

(André haalt zijn schouders weer op)

Elektronische brol. Daar komt geen muzikant bij te pas. Een computer, da's al dat ze daar voor nodig hebben. En dat draait jij ook hier?

ANDRE: Soms. Als de sfeer er juist voor is.

ARNO: Als de sfeer er juist voor is?! *(opnieuw heel sarcastisch)*. Weet ge waar dat ge de gepaste sfeer hebt voor deze rommel? Lounge, hé. In de lift. Of in de supermarkt.

ANDRE: Ik zal iets anders opzetten.

ARNO: Laat maar. Zet het maar gewoon uit. Het heeft geen zin. Voor wie zoudt ge iets deftig opzetten? Er is niemand. Ge hebt nog whisky. Of drinkt ge echt niet meer?

ANDRE: Soms. Niet veel.

ARNO: Da's dan wel iets anders dan vroeger hé, André? Of zou ik je toch Robert noemen? Dat moet ge me eens uitleggen. *(schamper)* Robert. Robert! Ge ziet er niet uit als een Robert, André.

ANDRE: Iedereen noemt me nu zo. Van waar kent gij mij?

ARNO: Ik stel hier de vragen. Gij antwoordt.

ANDRE: Ik wilde het verleden achter mij laten en een andere naam hoorde daar bij.

ARNO: En dan staat het verleden ineens voor je neus. Dat valt tegen hé.

ANDRE: Sorry, maar ik weet echt niet ...

ARNO: Echt niet? Komaan, André, denk na. Wie zijn leven hebt gij verkloot? Behalve dat van uzelf natuurlijk Komaan, wie? Of hebt ge er een gewoonte van gemaakt om mensen hun leven te verkloten?

ANDRE: Nee. Ik heb niemand zijn leven ...

ARNO: *(terug dreigend)* Durf niet!

ANDRE: Sorry.

ARNO: Zal ik u op weg helpen? Herinnert ge u The Blue Safire?

ANDRE: *(nog steeds heel erg op zijn hoede, timide)* Natuurlijk.

ARNO: Natuurlijk weet ge dat nog. Daar was wel altijd volk, hé, André. Veel volk. En goede muziek. Drank, vrouwen, dat was daar altijd hé, André.

ANDRE: Ja.

ARNO: Begint het te dagen? Komt het? Ziet ge uw eigen daar staan, achter de toog.

ANDRE: Dat weet ik nog.

ARNO: Laat ons hopen! Heer en meester van de bar. De jongens en meisjes deden het zware werk. Gij deed een babbeltje hier. Kneep een meisje daar. Ge verzorgde uw public relations. Mijn public relations!

ANDRE: *(voorzichtig, vragend)* Arno?

ARNO: Juist. Eindelijk. Arno! Ik wou mijn geld hier komen halen.

ANDRE: Uw geld?

ARNO: Ge dacht toch niet dat ik niet in de mot had hoeveel er in uw zakken verdween?

ANDRE: In mijn zakken?

ARNO: En dan heb ik het niet over de fooien die ge kreeg. Die mocht ge hebben. Dat was de afspraak en ik heb mij altijd aan de afspraak gehouden.

ANDRE: Maar ik ook.

ARNO: Ik heb nooit kunnen vinden hoe ge het deed, maar ik weet dat ge het deed. Hoeveel van mijn geld is er in uw zakken verdwenen, André? Hoeveel? Ik heb het verdomme nooit kunnen bewijzen.

ANDRE: Ik heb nooit ...

(Arno dreigt opnieuw met zijn wapen.)

Oké, oké. Ik heb wel eens een keer iets ... maar dat waren niet dé bedragen.

ARNO: Ik betrouwde u, André. Ik vertrouwde op u. Maar uw levensstijl paste niet bij hetgeen ik u betaalde. Ge leefde verdomme luxueuzer dan ik me zelf kon permitteren.

ANDRE: Dat is niet waar.

ARNO: Dat appartement waar ge woonde. In 't midden van 't stad, met een dakterras van hier tot ginder. Hoeveel slaapkamers hadt ge daar? En hoeveel badkamers?

ANDRE: *(enigszins fier)* Vier slaapkamers en twee badkamers.

ARNO: Ik woonde in een gewoon rijhuis. Gelijk de meeste hardwerkende Vlamingen. Met wat reed ge toen? Ik met een Opel Kadett.

ANDRE: Een Triumph.

ARNO: Hoe kondt ge dat betalen?

ANDRE: Ik klopte toen heel veel uren.

ARNO: In het weekend, ja. En wat deedt ge in de week? Ik zal het u zeggen: niks. De dikke mijnheer uithangen met de vrouwtjes die ge in het weekend van achter uw bar had opgepikt.

ANDRE: Ik had aantrek van de vrouwen. Dat klopt. Dat gaat ge me toch niet verwijten? Trouwens, als het over vrouwen ging moest gij ook niet onderdoen.

ARNO: Dat is waar.

ANDRE: Dat zal nu wel wat anders zijn zeker? Zoals ge er nu blij loopt. Ik had u niet herkend, Arno. Wat is er met u gebeurd?

ARNO: *(terug dreigend, roept:)* Door wie denkt ge dat dat komt, klootzakske?! Gemakkelijk hé, er goed uitzien op onze leeftijd, als ge met het geld van een ander de schone mijnheer kunt uithangen! Ik had gemakkelijk ...

ANDRE: Stop! *(van onder de toog haalt hij ook een pistool tevoorschijn)* Ik laat mij niet vals beschuldigen. Nu is het mijn toer.

ARNO: André? *(legt zijn pistool op de toog)* Voilà. En pak u geld maar terug. Het is van u.

ANDRE: Er is hier niks van mij! Ik heb niks. Helemaal niks. Verstaat ge?! Niks, nada,

nul.

ARNO: En die zaak hier dan?

ANDRE: Zero, zero, zero, zero, cinco. Niks. En dat is allemaal uw schuld.

ARNO: Komaan, André. Hoe kan dat nu mijn schuld zijn?

ANDRE: Echt?! Echt?! Ik zal het u vertellen Arno. Hebt ge even? Wacht, ik doe eerst... nee, gij doet eerst de deur toe. Hier, de sleutel.

(André gooit de sleutel naar Arno, nog steeds dreigt hij met het pistool. Arno gehoorzaamt en gaat daarna terug op de barkruk zitten.)

(Meer tegen zichzelf dan tegen iemand anders) Niet dat ik nog volk verwacht vanavond, maar ge weet maar nooit. Kom, de sleutel. Als ik die kwijt geraak, krijg ik mijn waarborg niet terug van mijn baas.

ARNO: Uwen baas?

ANDRE: Ja, Arno, mijnen baas. Dacht ge misschien dat die keet hier van mij is? Maar man toch, hoe zou ik dat kunnen betalen?

ARNO: Zijt ge dan alles kwijt gespeeld? Gij, die zo op uw geld zat.

ANDRE: Niet overdrijven.

ARNO: Ik overdrijf niet. Of is het niet waar dat ge op het eind van de nacht uw verdiensten ging tellen op de wc? Komaan, André, iedereen wist het. Als den André naar het gemak vertrekt en we horen hem van daar zingen "Clown, o clown ...", dan heeft hij goed verdiend. Ik heb eigenlijk nooit geweten wat ge zong als de buit tegenviel.

ANDRE: Ge zevert.

ARNO: Misschien wel. Maar hoe hebt ge dat gedaan, al uw geld kwijtspelen?

ANDRE: Dat zal ik u vertellen. Toen gij The Blue Safire om zeep geholpen had ...

ARNO: Ik heb niks om zeep geholpen!

ANDRE: Zwijgen en luisteren! Ik zat van de ene dag op de andere zonder werk. En omdat gij het nooit nodig gevonden had om mij deftig in te schrijven, kon ik ook niet gaan doppen. Er was niks in orde, mijnen dop niet, mijn ziekenkas niet., niks. Van heel de papierwinkel klopte er niks.

ARNO: Ge wist toch dat ge in het zwart werkte?

ANDRE: Nee, Arno, dat wist ik niet. Denkt ge echt dat ik zo idioot was dat ik daarmee akkoord zou gaan? Ik wist dat ge een deel in het zwart uitbetaalde, ja, een deel, niet alles. Dat was uw eerste bedrog.

ARNO: Bedrog, bedrog. Overdrijft ge niet een beetje?

ANDRE: Nee, ik overdrijf niet. Dat weet ge zelf goed genoeg.

ARNO: Daar is niks van waar.

ANDRE: *(dreigt opnieuw)* Geef het gewoon toe!

ARNO: Ik had u toch ooit ingeschreven.

ANDRE: O, ja, de eerste twee jaar, die waren in orde. Maar de zeven jaar erna hadt ge gewoon alles aan uw laars gelapt. Probleem was, dat ik mijn appartement nog voort moest afbetalen. Dus ik moest dringend aan geld geraken. Gelukkig kende ik een hoop mensen en kon ik redelijk rap in een andere club aan de bak komen.

Spijtig genoeg verdiende ik daar niet wat ik in The Blue Safire had.

ARNO: A, nee, want daar hadt ge nog niet door hoe ge uwen baas kon kaalplukken.

ANDRE: Nee. Daar was bijna niks in het zwart. De helft van wat ik verdiende ging naar de belastingen.

ARNO: Zo slecht had ik dat dan toch niet geregeld, hé.

ANDRE: Kop toe. Ge hebt mij geruïneerd, Arno. Op een gegeven moment moest ik kiezen: mijn appartement, Sandra of mijn auto. Ik kon ze mij niet alle drie permitteren.

ARNO: Dan is de keuze toch gemakkelijk? Het wijfje eruit! Ineens een hele hoop geld gespaard.

ANDRE: Sandra was goed voor mij. We waren bijna twee jaar samen. Ik had haar gevraagd om met mij te trouwen.

ARNO: En dan beweert gij dat ik uw geruïneerd heb? Trouwen?! Zot!

ANDRE: Zover is het uiteindelijk niet gekomen.

ARNO: Wat een geluk!

ANDRE: Stopt hiermee. Ik meen het!

ARNO: Ik doe toch niks verkeerd.

ANDRE: Nee, zoals altijd.

ARNO: Allez, kom. Ik ben curieus. Wie van de drie? Auto, Sandra of appartement?

ANDRE: Ik heb mijn auto verkocht. En dat deed zeer. Ik had keihard gewerkt om die te kunnen kopen. Jaren gespaard.

ARNO: Ik dacht dat ge die auto van uw vader gekregen had.

ANDRE: Van mijn vader heb ik niets gekregen. Mijn vader was de meest integere man die ge u kunt indenken. Een betere vader had ik niet kunnen hebben. Maar hij was gierig. Ik heb niks van hem gekregen. Nooit.

ARNO: Dus de auto. Toen waren ze nog met twee.

ANDRE: Maar niet voor lang meer. Sandra begon door te krijgen dat er niet meer zo veel geld binnenkwam. Ik kon haar niet meer alles geven zoals daarvoor.

ARNO: *(met een venijnig lachje)* En dat vond ons Sandra niet fijn.

ANDRE: Nee, dat vond ze niet fijn. En dat is niet om mee te lachen.

ARNO: Och, kom, André. Ander en beter. Dat was toch nooit een probleem voor u?

ANDRE: Ik was zo naïef geweest om te denken dat Sandra anders was dan de rest.

ARNO: *(nu volop lachend)* Nooit vertrouwen, André, die wijven. Dat wist ge toch?

ANDRE: Ik vertrouw niemand meer. Man of vrouw, allemaal hetzelfde. Niemand is te vertrouwen, niemand.

ARNO: Ge hadt die Sandra toch niet nodig om dat te weten?

ANDRE: Blijkbaar wel hé. Ze had me er laten inlopen, de valse tik. *(drinkt een flinke slok)*

ARNO: Vertel. Dat interesseert me eigenlijk wel, hoe ge alles kwijtgespeeld zijt. Ge hadt uwen auto verkocht. Ge moest geen vrouw meer onderhouden. Ge hadt een goed inkomen. Dan hadt ge uw appartement toch moeten kunnen houden.

ANDRE: Dat zou normaal gezien geen probleem geweest zijn. Maar er is één ding dat ge vergeet, vriend. Min papieren waren niet in orde. Ik kreeg een ontstoken appendix, die moest er dringend uit. Maar omdat mijn ziekenkas niet in orde was, duurde het op spoed wat langer dan normaal. En toen besloot dat ding om te springen.

ARNO: Pijnlijk.

ANDRE: Als ge dat maar weet. En wat nog pijnlijker was: ik moest helemaal zelf opdraaien voor mijn week op intensieve. Weet ge wat zoiets kost? Nee? Dat kost een appartement.

ARNO: Een appartement in ruil voor uw leven. Eigenlijk valt dat toch nog mee?

(André moet heel veel moeite doen om zijn woede te bedwingen. Hij drinkt zijn glas leeg en vult de beide glazen royaal bij. Hij zet de fles op de toog, en vult regelmatig zijn glas bij.)

ANDRE: Wat dacht ge hier eigenlijk te vinden?

ARNO: Mijn geld. Ik wil eindelijk mijn geld terug.

ANDRE: Ge ziet het hé. Dat is al geld dat hier is. Of ge zou de voorraad drank moeten verkopen. En vanavond zal er hier ook niks verdiend worden. Merci daarvoor.

ARNO: Niet onnozel doen hé. Alsof het hier nog vol zou stromen. Dat gelooft ge zelf toch niet. Is het hier trouwens altijd zo stil op vrijdagavond?

ANDRE: Normaal is er wel wat meer ambiance. Ik weet niet waar ze vandaag allemaal zitten. Zaterdag is normaal onze topavond.

ARNO: O, ja, dan komen al uw muziekliefhebbers. Ik was dus beter morgen gekomen.

ANDRE: Wat hadt ge dan gedaan?

ARNO: Ge vergeet dat ik u zo neerschiet als ik wil.

(In de loop van de vorige dialoog heeft André zijn pistool neergelegd. Arno neemt het zijne nu weer op)

ANDRE: En dan?

ARNO: Dan eindig ik waar gij eigenlijk zou moeten zitten: in de bak.

ANDRE: Dus?

ARNO: Wat, dus?

ANDRE: Dus ge gaat uw pistool neerleggen?

ARNO: En u laten gaan? Dat hadt ge gedacht. Ik ga hier niet weg voor dat gij alles hebt rechtgezet.

ANDRE: Wat moet ik rechtzetten?

ARNO: Ik wil dat ge mij vergoedt voor al wat ge ooit van mij gepikt hebt!

ANDRE: Och, Arno, die paar duizendjes die ik van u gepikt heb ...

ARNO: Ge geeft het dus wel toe.

ANDRE: ....die mist gij toch niet.

ARNO: Is dat zo? Ja? Is dat zo?!

ANDRE: Ge maakt mij niet wijs dat er niks overschoot toen ge stopte met The Blue Safire.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze